

szint ráta kart a beásásra. Az objektumot a kutatóárok kis mérete miatt nem tudtuk feltárni. A 2001/3. kutatóárokkal a sekrestyekápolna oltárát kerestük, de csak a kiszedett alapozási árkát találtuk meg. A 2001/4. szelvényt a diadalív D-i fele fölött nyitottuk. Megtaláltuk a gótikus diadalív részben kiszedett alapozását és mellette a négyzetes alaprajzú román kori szentély D-i falának egy rövid szakaszát, amelyből csak az alapozás alsó kőszora került elő. A román kori szentélyfal mellett, annak építési rétege alatt tártuk fel a 3. sír lábrészét, és a szentélyfal tetejére ráasva a 2. sír lábrészét. A 2001/5. szelvényben a templom D-i kapujának helyét figyelhetjük meg. A gótikus templomfaltól D-re megtaláltuk a kerengő habarcsos padló szintjét is. A gótikus templomfalat és a templomon belüli területet két újkori árok erősen megbolygatta, de egy foltban épen maradt a gótikus padló szint habarcsrétege.

Ezt átvágta egy a 14. század második felére keltezhető férfisír (4. sír). A rossz megtartású csontvázon megfigyelhető volt a bőréve, amelyet két rézkarika és egy kerek vascsat díszített, valamint a csuklyájának szegései. A sírban egy erős fakoporsó nagyméretű szegeit is megtaláltuk. Tőle Ny-ra az 5. sír lábrészét is sikerült megfognunk. Az újkori beásások és a késő középkori sírok által erősen bolygatott területen csak csekély nyomait találtuk meg a román kori templom D-i mellékapszisének, de ebből is megállapítható volt, hogy az apszis félköríves alaprajzú lehetett, 60 cm-es falvastagsága és a mai szinthez képest 150 cm-es alapozási mélysége a főszentélyével egyezett.

Az ásatás eredményeként megállapíthattuk, hogy a kolostorromot az 1890-es évek feltárásai után súlyos károk érték: a romokat a tulajdonosok házépítésre használták, a falak jelentős részét kitermelték. Ennek ellenére néhol még jelentős falmaradványokkal kell számolnunk, az alapozási árkok pedig máshol is megfoghatóak. A templomban lévő sírok jó része bolygatatlan. Feltehetően a kolostor területén sérülhettek a romok súlyosabban a villa építése során készült tereprendezés miatt.

Az ideai kutatás legjelentősebb eredménye a román kori templomszentély alaprajzának tisztázása: két félköríves mellékszentély között a négyzetes alaprajzú főszentély. A falak csekély alapozási mélysége (kb. 30 cm) és kis vastagsága (60–80 cm) feltűnő. A Ny-i rész alaprajzának biztos értelmezéséhez az ideai kutatási eredmények még nem elegendőek.

A kutatás legfontosabb lelete a 14. század második felére keltezhető 4. sír öv- és csuklyamaradványa.

BUZÁS GERGELY

302. Vokány, Szenttrinitás-puszta

(Baranya megye) Kö

2001. május 2–11. között leletmentő ásatást végeztünk az egykori Szenttrinitás bencés kolostor területén (hrs: 0/111.). Előkerült az egykori bencés kolostor templom D-i fala. A templom feltehetően az újkorban téglapad-

lót kapott. A padló alatt összekeveredett középkori sírok maradványait találtuk. Rugós-gyöngyös párta részei, és bronzcsatok kerültek innen elő. A templomtól D-re sátoztetős középkori, vagy újkori téglasírok voltak, párhuzamosan, K–Ny irányú sorokba rendezve, melléklet nélkül.

A leletmentésen jelen voltak Kárpáti Gábor és Pariahuaman Antonio régészek, Balogh András és Kovaliczky Gergely régészhallgatók, valamint Krasznai Péter rajzoló.

GÁBOR OLIVÉR

303. Vörs, Majori-dűlő

(Somogy megye) B, H

A Nemzeti Kulturális Alapprogram, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Nemzeti Örökség Pályázat, valamint Vörs Község Önkormányzatának támogatásával folytattuk az 1999-ben vízvezetékárok ásása közben megtalált 10. századi temető megelőző feltárását.

A lakóterületnek kikapcsolódott alacsony dombon kb. 5000 m² területet tártunk fel. Összesen 395 objektum (370 db 10. századi csontvázas sír, 22 bronzkori, 3 újkori gödör, illetve jelenség), valamint egy újkori árokrendszer került elő.

Az igen száraz, jelentős részben agyagos, löszös, a domb legmagasabb pontján homokos talajban rossz megfigyelési körülmények voltak. A csontvázas jelentős része a felszínhez már közel, igen sekély szántott réteg alatt jelentkezett, többnyire sírfolt nélkül. A szelvények megnyesett felületén észlelhető sírfoltok között árkolási technikával tudtuk felfedezni a homokban szintén részben folt nélküli, részben csak a lemélyített keresztirányú árkokban megfigyelhető foltokkal rendelkező további sírokat.

Az általános tájolás Ny–K, néhány esetben figyelhettünk meg ettől kissé eltérő, DNy–ÉK irányítású sírokat. Koporsó nyomait egyetlen sírban sem sikerült megfigyelni, a holttesteket többnyire valamilyen lepelbe tekerve helyezték sírba. A rítusra jellemző még a különböző szögben a medencére hajlított egyik, vagy mindkét alkar, néhány esetben valamelyik kart a vállhoz hajlították.

Jellemző leletanyag a bronz és az ezüst S-végű fülbevaló-pár, kerek-, és csüngős ingnyakveretek; öntött bronz állatfejes karperecek; vastag bronzdrótból sodrott kar- és nyakperecek. Több sírban találtunk tegezre utaló vasalásokat, a tipikus honfoglalás kori rombusz alakú és villás nyílhegyekkel. Két sírban volt csontos íj, mindkettőt nyugalmi állapotban helyezték sírba. Az egyik íjász (385. sír) esetében trepanációt, és a combcsont gyógyult törését figyelhetjük meg. A 357. sírba helyezett tegezben 6 nyílcsúcsot találtunk, a tegez méretei rekonstruálhatóak, valamint megfigyelhető volt a tegez oldalának záró szerkezete is. A 228. sírban két pár 9. századi típusú ezüst fülbevalót találtunk. Az időrendi besorolás szempontjából fontos lelet a 213. sírban talált, a ru-